

Teveşsöl

Dua eden kimsenin, duasının kabul olmasına sebep olacağını umut ettiğı bir sebep/neden zikretmesidir.

Meşru Teveşsöl:

Yapılması hakkında dinimizde deliller bulunan teveşsöl çeşididir.

Bu tür teveşsölün birçok farklı çeşidi vardır. Bazıları şunlardır:

Birincisi: Yüce Allah'a O'nun isim ve sıfatlarıyla teveşsöl etmek. Örneğın şöyle diyerek dua etmek:

"Ey Allah'ım! Sen her şeyi işitensin. Ey Allah'ım! Sen bu kâinatın bütün işlerini düzenleyen ve tasarrufta bulunansın. Ey Allah'ım! Şüphesiz senin güzel isimlerin ve yüce sıfatların vardır. Senin kendini isimlendirdiğın bütün isimlerinle senden istiyorum." Bu teveşsölün delili Allah Teâlâ'nın şu ayetidir: **"En güzel isimler Allah'ındır. Allah'a onlarla dua edin!"** (A'raf Suresi: 180) İçinde bulunulan duruma uygun olan ismiyle Yüce Allah'a dua etmek meşru teveşsölün adabındandır. Örneğın, Allah'tan rızık isteyen bir kimsenin "Ey Rezzak olan Allah'ım! Beni rızıklandır" şifa isteyen kimsenin ise: "Ey Şafi olan Allah'ım! Bana şifa ver." diyerek dua etmesi gibi.

İkincisi: Allah Teâlâ'ya salih amellerle teveşsöl etmek.

Bu surette teveşsöl etmenin delili ise büyük bir kayanın yollarını kapattığı üç kişinin kıssasıdır. Onlardan birincisi Allah'a, anne-babasına karşı hayırsever davranışlarıyla, ikincisi zinaya yaklaşmamasıyla, üçüncüsü ise yanında çalışan işçinin malını koruyup, işleterek onu çoğaltmasıyla teveşsöl etmiştir. Buhari'de rivayet edildiğı üzere Yüce Allah da onları bu davranışları sebebiyle kurtarmıştır.

Üçüncüsü: Yüce Allah'a, hayatta olan salih kimselerin duası ile teveşsöl etmek. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Ey babamız! Bizim günahlarımızın bağışlanmasını dile. Şüphesiz bizler hatalı davrandık." (Yusuf Suresi: 97) Bu ayet, Yüce Allah'a bizim günahlarımızı bağışlaması için dua et anlamına gelmektedir. Enes -radiyallahu anh- bir hadiste, *Ömer b. el-Hattab -radiyallahu anh-'ın kıtlık zamanlarında Abbas b. Abdulmuttalib'in yağmur duası yapmasını istediğini rivayet etmiştir. Ömer b. el-Hattab -radiyallahu anh- şöyle demiştir: "Ey Allah'ım! Biz sana Peygamberimiz (in duası) ile teveşsöl ederdik. Sen de bize yağmur yağdırırdın. Şimdi sana Peygamberin amcası (nın duasıyla) teveşsöl ediyoruz. Bize yağmur yağdır."* Enes -radiyallahu anh- bu olayın "Ardından da yağmur yağdı." demiştir. Buhari rivayet etmiştir.

Dördüncüsü: Aciz ve zayıf olduğunu ortaya koyarak teveşsöl etmek. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Nuh Rabbine şöyle dua etti: Şüphesiz ben yenik düştüm. Bana yardım et." (Kamer Suresi: 10) Eyüp de Rabbine seslenmişti: **"Ben bir derde yakalandım ve sen merhametlilerin en merhametlisisin."** (Enbiya Suresi: 83)

Beşincisi: Günahlarını, fakirliğini ve Allah Teâlâ'ya olan ihtiyacını itiraf ederek teveşsöl etmek. Allah Teâlâ'nın şöyle buyurmuştur: "Musa Dedi ki: Ey Rabbim! Şüphesiz ben kendime zulmettim, beni affet." (Kasas Suresi: 16). "Musa onların davalarını suladı, ardında da gölgeliğe çekililip, "Rabbim! Bana göndereceğın her türlü hayra muhtacım." dedi. (Kasas Suresi: 24)

Altıncısı: Yüce Allah'ın bahşetmiş olduğu nimetleri itiraf ederek teveşsöl etmek. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: *«Allah'tan bağışlanmanın istendiğı, sözlerin en üstünü şöyle söylemendir: "Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka ibadete lâıyk ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum. Ezelde sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğım kusurların şerrinden sana sığınırım. Bana lütfettiğın nimetleri itiraf ediyorum. Günahlarımı itiraf ediyorum. Beni affet, şüphe yok ki günahları senden başka affedecek yoktur.»* Ardından da şöyle dedi: *«Bir kimse bunu emin olarak gündüz okur da, o gün de akşam olmadan önce vefat ederse o kimse Cennet ehli olur. Ve eğer bu duayı emin olarak gece okur da sabah olmadan önce vefat ederse yine Cennet ehli olur.»* Buhari rivayet etmiştir. Bu hadiste konumuzla ilgili olan bölüm; *«Senin benim üzerime olan nimetlerini itiraf ediyorum.»* sözüdür.

Yedincisi: Tevhit ile teveşsöl etmek. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Zünnun (Yunus) karanlıklar içinde şöyle seslendi: Senden başka hak bir ilah yoktur. Seni noksanlıklardan tenzih ederim. Şüphesiz ben zalimlerden oldum." (Enbiya Suresi: 87)

Yasak Olan Teveşsöl:

Dinimizin vesile görmediğı bir şey ile teveşsöl etmek.

Birinci kısım: Şirk Olan Teveşsöl

Örneğın, bir kimsenin peygamberin, veli bir zatın ya da salih bir kimsenin kabrine giderek; "Ey falanca efendi hazretleri! Bana yardım et! Şifa ver, derdimi çöz, hacetimi gider veya düşmanımı helak et." diye dua etmesi yahut ona yönelerek kurban kesip, kabrinin etrafını tavaf ederek teveşsöl etmesi. Bu tür teveşsölde bulunmak ile ilahlarına yalvarıp, dua eden, çeşitli ibadetler sunan Arap müşriklerin yaptıkları arasında hiçbir fark yoktur. Zira Arap müşrikler bu yaptıkları hakkında şöyle demektedirler: "Biz bunlara sadece bizi Allah'a daha çok yakınlştırırsınlar diye ibadet ediyoruz. Bunlar bizim Allah katındaki şefaathçilerimizdir." Onlar ibadet etmekte oldukları ilahlarının yaratıp, rızık verdiğine ve işleri düzenlediklerine inanmıyorlardı. Sadece onlara, kendilerine Allah katında şefaathçi olmaları için ibadet ediyorlardı. İşte bu büyük şirktir. Böyle bir şirk işlemekten Yüce Allah'a sığınırız. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: **"O'nu bırakıp da başka dostlar edinler: Biz onlara sadece, bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz, diyorlar. Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez."** (Zümer Suresi: 3)

İkinci kısım: Bidat olan teveşsöl

Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve sahabelerinin yapmadığı bir şey ile teveşsölde bulunmaya denir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: **«Kim bizim bu işimizde onda olmayan yeni bir şey uydurursa, o amel kendisinden reddedilir.»** Buhari rivayet etmiştir. «Bizim bu işimizde...» sözü, getirmiş olduğumuz din ve ibadetlerde manasına gelmektedir. Bu konu ile ilgili örnekler şunlardır; Evliyanın kabri başında dua etmenin duanın kabulüne daha şayan olduğuna inanarak, bir kabrin başına gelip, Yüce Allah'a orada dua etmek. Dinimizin özel kılmadığı bir mekânı, bir toprak parçasını özel olarak görüp Yüce Allah'a orada ibadet etmek. Yüce Allah'a dua ederken, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hakkı için, evliyanın hakkı için veya makamları, bereketleri ve hürmeti için diyerek istemek yahut kabrinin hakkı, kubbesinin hakkı, dua edenlerin hakkı, Mü'minlerin hakkı için diyerek dua etmek.

Önemli Kurallar

Birinci Kural: Dini nasları sahabenin -radiyallahu anhum- anladığı gibi anlamak gerekir. Çünkü onlar Kur'an indirildiğinde orada bulunuyor ve ayetlerin iniş sebeplerini biliyorlardı. Onlar Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in maksadını anlıyor, muradını idrak ediyorlardı. Sahabelerin iyice anladığı konulardan bir tanesi de "Salihlerle tevessül etme" meselesidir. Enes -radiyallahu anh-'dan rivayet edilen bir hadiste şöyle denmiştir: *"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cuma günü hutbe verdiği esnada bir adam ayağa kalkarak şöyle dedi: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Atlar, koyunlar telef oldu. Allah'a dua et ki, bize yağmur yağdırsın.' Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ellerini açıp, dua etti.* Bu hadisi Buhari rivayet etmiştir. İşte onlar, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hayattayken, onunla bu şekilde yani onun duası ile tevessül ediyorlardı. Fakat ölümünün ardından, onunla hayattayken tevessül ettikleri gibi tevessül etmeyi bıraktılar. Hayatta olan salih kimselerin duasıyla tevessül etmeye devam ettiler. Yine Sahih Buhari de Enes b. Malik -radiyallahu anh-'dan rivayet edilen bir hadiste, *Ömer b. el-Hattab -radiyallahu anh- kıtlık olduğu zaman, Abbas b. Abdulmuttalip ile yağmur duasına çıkar ve şöyle derdi: 'Allah'ım! Biz Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in (duası) ile sana tevessül ederdik. Sen de bize yağmur yağdırırdın. Şimdi sana Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in amcası (nın duası) ile tevessül ediyoruz. Bize yağmur yağdır.' Enes devamla şöyle dedi: Ardından da yağmur yağdı.* Bu hadisi Buhari rivayet etmiştir. Yani, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den dua istedikleri gibi, Abbas -radiyallahu anh-'dan onlar için dua etmesini isterlerdi. Şayet ölmüş olan salih kimselerle tevessül etmek caiz olsaydı, sahabeler -radiyallahu anhum- Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i bırakıp, Abbas -radiyallahu anh- ile tevessül etmezlerdi.

İkinci Kural: Bu mesele hakkında doğru hükme ulaşmak için konu ile ilgili rivayet olunan bütün delilleri bir araya toplamak gerekir. Kimi delilleri kabul edip diğerlerini reddetmek, Yüce Allah'ın ardına düşmeyi yasakladığı müteşabih ayetlere yönelen yoldan çıkmış kimselerin yöntemidir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: **"Sana kitabı indiren O'dur. Onda bir kısım ayetler, kitabın temelini oluşturan kesin anlamlı ayetlerdir. Diğerleri ise müteşabih (birden fazla anlama gelebilen) ayetlerdir. Kalplerinde eğrilik olanlar, bozgunculuk yapmak ve kendilerine göre yorumlamak amacıyla müteşabih olan ayetlere tabi olurlar."** (Al-İmran Suresi: 7)

Üçüncü Kural: Tevessül meselesinde doğru inanca muhalefet eden kimselerin istidlal ettiği delillerin bir kısmı sahihtir. Ne var ki bu deliller konu ile ilgili söylenmiş deliller değildir. Örneğin Allah Teâlâ'nın şu ayetinde olduğu gibi: **"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının. O'na yakın olmak için vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz."** (Maide Suresi: 35). Evet bu ayet, sübutu yönüyle kesin bir delildir. Ancak batıl ve yasak olan tevessül çeşitleri ile tevessül etmeyi caiz gören kimselerin anladığı manayı ifade etmemektedir. Şüphesiz bu ayet, sahabelerin -radiyallahu anhum- tefsir ettiği gibi salih amellerle tevessül etmek manasında sadece meşru olan tevessül çeşidi ile tevessül etmeye delalet eder. Sahabelerden İbn Abbas -radiyallahu anhuma- bu ayeti yakınlık olarak tefsir etmiştir. Öğrencisi Katade de bu ayeti, Allah'a salih amellerle yaklaşmak manasında tefsir etmiştir. Bu delillerin diğer kısmı ise konuyla ilgili deliller olup, ancak sübutu bakımından sahih değildir. Tıpkı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hakkı ve makamıyla tevessül etmenin caiz olduğuna dair muhalif olanların delil olarak getirdikleri hadis örneğinde olduğu gibi. Söz konusu hadisin metni şöyledir: *«Kim namaz için evinden çıkar ve Allah'ım! Senden, senden isteyenlerin hakkı için istiyorum ve senden şu yürüyüşümün hakkı için istiyorum...» Bu hadisin Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nispet edilmesi doğru değildir.* İmam Nevevî ve Heysemî bu hadisin zayıf olduğunu ifade etmiştir.

تركي

Tevessül

{...Ona (yakın olmak için) vesileler arayın...}

تقديم
إدارة المطبوعات والبشرى
PUB@GPH.GOV.SA